

Súd: Okresný súd Michalovce
Spisová značka: 15Er/698/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7714216397
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Hirjaková
ECLI: ECLI:SK:OSMI:2019:7714216397.2

Uznesenie

Okresný súd Michalovce v exekučnej veci oprávneného mal. B. o vymoženie dlžného výživného a trov exekúcie, takto

rozhodol:

- I. Exekúciu vyhlasuje za neprípustnú a túto **z a s t a v u j e**.
- II. Súdnemu exekútorovi JUDr. Ing. Štefanovi Vargovi nepriznáva náhradu trov exekúcie.

odôvodnenie:

1. Oprávnený podal súdnemu exekútorovi JUDr. Ing. Štefanovi Vargovi návrh na vykonanie exekúcie na vymoženie výživného; povinnosť povinného preukazoval rozsudkom sp.zn. 16P/2/2014 zo dňa 17.03.2014 vydaným Okresným súdom Trebišov. Okresný súd Michalovce následne v zmysle § 44 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“) následne obdržal žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.
2. Písomným podaním doručeným súdu dňa 01.08.2018 súdny exekútor predložil súdu na rozhodnutie návrh na zastavenie exekúcie podľa ust. § 57 ods. 1 písm. g/ Exekučného poriadku, nakoľko povinný zomrel a v danom konaní sa vymáha pohľadávka na výživnom, ktorá zaniká smrťou povinného.
3. Podľa § 57 ods. 1 písm. g/ Exekučného poriadku, exekúciu súd zastaví, exekúciu súd vyhlásil za neprípustnú, pretože je tu iný dôvod, pre ktorý exekúciu nemožno vykonať.
4. Podľa § 579 ods. 1 Občianskeho zákonníka, smrťou dlžníka povinnosť nezanikne, ibaže jej obsahom bolo plnenie, ktoré mal osobne vykonať dlžník.
5. Vyživovacia povinnosť zaniká smrťou povinného rodiča (alebo oprávneného), platenie výživného neprechádza na jeho dedičov, pričom v danom konaní sa vymáha pohľadávka na výživnom, ktorá zaniká smrťou povinného. Z uvedeného má súd za to, že smrťou povinného došlo k zániku súdom určenej vyživovacej povinnosti, nakoľko táto povinnosť je z povahy veci osobná povinnosť rodiča, povinného. Preto súd exekúciu vyhlásil za neprípustnú a túto zastavil v zmysle § 57 ods. 1 písm. g/ Exekučného poriadku.
6. Podľa § 203 ods.1 a § 203 ods. 2 Exekučného poriadku, ak dôjde k zastaveniu exekúcie zavinením oprávneného, súd mu môže uložiť nahradenie nevyhnutných trov exekúcie. Ak sa exekúcia zastaví z dôvodu, že majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie, znáša ich oprávnený. To neplatí, ak ide o vykonanie exekúcie na vymoženie pohľadávky na výživnom. V tomto prípade znáša trovy exekúcie súd.

7. Z uvedených ustanovení vyplývá, že oprávněný resp. soud, může uhradit trovy exekuce soudnému exekutorovi len v prípade, ak by oprávněný zastavenie exekúcie zavinil, alebo ak sa exekúcia zastaví z dôvodu, že majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie [§ 203 ods. 2 Exekučného poriadku v spojitosti s § 57 ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku]. Ustanovenie § 203 ods. 2 Exekučného poriadku však nie je možné aplikovať z dôvodu, že predmetná exekúcia bola zastavená v zmysle § 57 ods. 1 písm. g) Exekučného poriadku pre neprípustnosť, a nie z dôvodu nemajetnosti povinného.

8. V zmysle § 203 ods. 1 Exekučného poriadku môže súd uložiť oprávnenému nahradenie nevyhnutných trov exekúcie len ak dôjde jeho zavinením k zastaveniu exekúcie. Pre záver o zavinení oprávneného je však potrebné zistiť, či oprávněný pri náležitej opatrnosti mohol predvídať dôvod zastavenia exekúcie. Náležitou opatrosťou sa rozumie opatrosť spočívajúca okrem iného aj v tom, že oprávněný pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie venuje patričnú pozornosť zisťovaniu, či má povinný spôsobilosť byť účastníkom exekučného konania. Oprávněný dňa 15.10.2014 doručil na exekútsky úrad návrh na vykonanie exekúcie, čím sa v zmysle § 36 ods. 2 Exekučného poriadku začalo exekučné konanie, pričom v tom čase bol povinný spôsobilý byť účastníkom exekučného konania. V predmetnej veci došlo počas exekučného konania dňa 14.11.2017 k úmrtiu povinného, v dôsledku čoho bolo potrebné exekúciu vyhlásiť za neprípustnú a exekučné konanie zastaviť. Oprávněný ani pri náležitej pozornosti nemohol pri podaní návrhu predvídať skutočnosť, že povinný zomrie a tým zanikne jeho právna subjektivita, jeho spôsobilosť mať práva a povinnosti a teda aj spôsobilosť byť účastníkom exekučného konania. Na základe uvedeného teda možno konštatovať, že oprávněný nezavinil zastavenie exekúcie, a preto mu súd neuložil povinnosť náhrady trov exekúcie súdneho exekútora, nakoľko by zdôvodnenie takéhoto postupu nebolo právne podložené.

9. Z ustanovenia § 203 ods. 2 Exekučného poriadku, druhá a tretia veta vypláva, že súd znáša trovy exekúcie v prípade, ak sa exekúcia zastaví z dôvodu nemajetnosti povinného. V tomto prípade ale nedošlo k naplneniu zákonného ustanovenia, keďže povinný zomrel, teda exekúcia nebola zastavená pre nemajetnosť ale bola zastavená pre neprípustnosť.

10. Na základe vyššie uvedeného súd súdnému exekutorovi náhradu trov exekúcie nepriznal.

11. V súlade s vyššie uvedeným súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

1./ Proti výroku o zastavení exekúcie možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajší súd, písomne, v 3 vyhotoveniach.

2./ Proti výroku o trovách exekúcie odvolanie nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).